

Poslovni broj: St-630/2018

**TRGOVAČKI SUD
U
SPLITU**

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO**, OIB: 16879109041, Ulica Milivoja Matošeca 12, Zagreb,
zastupan po punomoćniku Mariju Boniću, odvjetniku u Zagrebu, Gredička 23

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

e-komunikacija
punomoć u prilogu

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda RH (dalje u tekstu; VTS) posl. br. PŽ-4890/2025 od 28.01.2026. u toč. I. izreke odbijena je žalba kao neosnovana i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu (dalje u tekstu TS ST) posl. br. St-630/18 od 10.11.2025. u dijelu toč. I. izreke u kojem je odlučeno da se iz prodajne cijene namire stečajni dužnik za nekretninu koja nije opterećena razlučnim pravom u iznosu od 97.910,80 EUR i troškovi unovčenja u iznosu od 44.943,26 EUR, dok je toč. II. izreke ukinuto rješenje TS ST posl. br. St-630/2018 od 10.11.2025. u dijelu točke I. izreke kojom je odlučeno da se iz prodajne cijene namiruje trošak punomoćnika razlučnog vjerovnika u ovršnom postupku u iznosu od 74.415,00 EUR te razlučni vjerovnik u iznosu od 4.128.484,16 EUR, kao i toč. II. , III. i IV. izreke.

Stečajni vjerovnik Josip Šarko smatra ispravnim stav VTS-a kako prvostupanjska odluka ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Nadalje, iz obrazloženja gore navedene odluke VTS-a proizlaze jasne upute, što točno prvostupanjski sud u nastavku postupka valja utvrditi u pogledu troškova punomoćnika razlučnog vjerovnika, te u pogledu iznosa namirenja sa kojim se namiruje razlučni vjerovnik; te drugostupanjski sud izričito nalaže prvostupanjskom sudu da potom odluči treba li treća osoba pokrenuti poseban postupak ili ne, ali uz izričit nalog prvostupanjskom sudu da u tu svrhu analizira konkretne već pokrenute postupke, te da donese odluku o odgodu namirenja vodeći računa o svim okolnostima konkretnog slučaja, odnosno nalaže sudu da postupajući prema izričitim uputama drugostupanjske odluke donese novu, ali (ovog puta) na zakonu osnovanu odluku.

II. U pogledu troškova zastupanja razlučnog vjerovnika ističe se kako oni ne predstavljaju trošak unovčenja predmeta razlučnog prava. Takvi troškovi ne mogu se namirivati iz kupovnine ostvarene prodajom, već razlučni vjerovnik iste snosi kako to propisuje čl. 20. Stečajnog zakona, sve kako je to i ukazivao VTS u svojim ranijim odlukama u ovom predmetu.

U odnosu na eventualne troškove nastale u ranije vođenom ovršnom postupku radi prodaje predmetne nekretnine, ni iz čega ne proizlazi da bi isti bili prijavljeni u stečajnom postupku kao tražbina. No niti takvi

troškovi ne predstavljaju trošak unovčenja u stečajnom postupku, jer se nakon otvaranja stečaja prodaja imovine provodi u okviru stečajnog postupka.

III. U odnosu na uputu drugostupanjskog suda da se radi otklanjanja nepravilnosti i nejasnoća u postupku i donošenja pravilne i zakonite odluke treba li treća osoba pokrenuti poseban postupak ili ne, ali analizirajući postupke koji su već pokrenuti te posljedično i o odgodi namirenja vodeći računa o svim okolnostima konkretnog slučaja, ističe kako slijedi.

Uvodno; sporna tražbina i sporno razlučnog pravo Ines Ljubičić, koja se u gore naznačenom stečajnom postupku aktualno deklarira kao razlučni vjerovnik (kao sljednik pozivom na ustup tražbine od strane svog supruga Slobodana Ljubičića kao ustupitelja, a ovaj kao sljednik pozivom na ustup tražbine od strane Petra Pripuza kao ustupitelja) su osporeni.

Postupci koji su u tijeku, a odluka u kojima izravno utječe na postojanje i visinu sporne tražbine Ines Ljubičić - kao sljednika tražbine od svog supruga, a prethodno tome Petra Pripuza, su sljedeći;

1. Parnica koja se vodi kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. br. P-341/2020, po tužbi tužitelja Josipa Šarka protiv tuženika I/ Petra Pripuza, II/ Slobodana Ljubičića, III/ Darka Turopoljca, IV/ Marija Đondić (iza pok. Nina Đondića) i V/ Ivana Bitange, a radi utvrđenja ništetnima spornih Ugovora o cesiji (koji predstavljaju osnovu sporne tražbine) te radi utvrđenja ništetnim Ugovora o ustupu potraživanja sklopljenog između Petra Pripuza i Slobodana Ljubičića dana 04.02.2019.

2. Parnica koja se vodi kod TS ST, posl. br. P-5/19, po tužbi tužitelja I/ Josipa Šarka, II/ Darka Turopoljca, protiv tuženika Petra Pripuza, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja potraživanja tuženika Petra Pripuza prema stečajnoj masi Kumulus d.o.o u stečaju u iznosu od 12.901.271,80 kn te utvrđenja da ne postoji potraživanje Petra Pripuza prema stečajnoj masi Kumulus d.o.o. u stečaju u iznosu od 12.901.271,80 kn.

Dakle, tražbina koju aktualno Ines Ljubičić ističe kao razlučni vjerovnik predstavlja jednu te istu tražbinu koja je već osporena u stečajnom postupku. Pritom prethodni ustupi sporne tražbine (cesije) ne utječu na činjenicu da je riječ o istoj tražbini koju je u početnom stadiju gornjeg stečajnog postupka isticao Petar Pripuz, a kome su neovisno o promjenama na vjerovničkoj strani, pravni temelj, postojanje i visina osporeni i aktualno predmet parničnih postupaka u tijeku.

IV. U nastojanju da bez opterećivanja spisa gore naznačenog predmeta, ali ipak dajući pregled historijata spornih odnosa i fiktivnih pravnih poslova, koji u konačnici svojim raspletom mogu biti od odlučnog značaja na donošenje odluke u gorenjem postupku uvažavajući obvezujuću uputu drugostupanjskog suda ističe se sljedeće.

IV. a) U periodu od 2008. –2011. godine navodno je sklopljen niz Ugovora o cesiji kojima Nino Đondić, Ivan Bitanga i Darko Turopoljac ustupaju Petru Pripuzu svoja navodna potraživanja prema društvu Kumulus d.o.o. (sada stečajni dužnik), navodno tako podmirujući svoje obveze prema Petru Pripuzu;

- Ugovor o cesiji od 31.03.2008. sklopljen između pok. Nina Đondića i Petra Pripuza na iznos od 6.000.000,00 kn (dalje; Cesija 1)
- Ugovor o cesiji od 06.07.2009. sklopljen između pok. Nina Đondića i Petra Pripuza na iznos od 7.182.000,00 kn (dalje; Cesija 2)
- Ugovor o cesiji od 02.11.2009. sklopljen između pok. Nina Đondića i Petra Pripuza na iznos od 1.800.000,00 kn (dalje; Cesija 3)
- Ugovor o cesiji od 07.07.2009. sklopljen između Ivana Bitange i Petra Pripuza na iznos od 2.263.500,00 kn (dalje; Cesija 4)

-Ugovor o cesiji od 13.09.2011. sklopljen između Darka Turopoljca i Petra Pripuza na iznos od 1.571.000,00 kn (dalje; Cesija 5).

Niti jedan od predmetnih ugovora o cesiji nije ovjeren(legaliziran) kod javnog bilježnika u smislu odredbe čl. 77. Zakona o javnom bilježništvu kojom ovjerom javni bilježnik potvrđuje da je stranka u njegovoj nazočnosti vlastoručno potpisala pismo, ... ili svoj potpis ..., koji je već na pismenu, pred njim priznala.

Ujedno se zasad kratko ističe, a kasnije će o istome reći detaljnije, Darko Turopoljac (u postupku P-341/20 podneskom od 12.08.2020.) izričito priznaje ništetnost Cesije 5 te priznaje tužbeni zahtjev u cijelosti.

IV. b) U periodu od 2005. godine pa do 2017. pok. Nino Đondić i Josip Šarko skupno zastupaju KUMULUS d.o.o., a društvo ima sjedište i poslovnu adresu u Splitu, Velebitska 20 – na kućnoj adresi Nina Đondića.

Dokaz: uvid u povijesni izvadak KUMULUS d.o.o.

IV. c) Temeljem navedenih Ugovora o cesiji 1-5, navodni cesionar P. Pripuz, 2011. godine pokreće parnične postupke protiv tuženika Kumulus d.o.o. kod Općinskog suda u Splitu.

Tri takva parnična postupka (posl. br. Pi-1112/2011, Pi-86/2011 i Pi-1015/2011) okončana su presudama zbog ogluhe. O vođenju tih postupaka Josip Šarko nije imao nikakvih saznanja, budući da ga direktor društva Nino Đondić o zaprimljenim tužbama nije obavijestio niti je poduzeo bilo kakve radnje radi zaštite interesa društva. Pri tome valja istaknuti da su Josip Šarko i Nino Đondić bili ovlašteni za skupno zastupanje društva, pa je Nino Đondić, oglušivši se na zaprimljene tužbe i ne obavijestivši drugog direktora o vođenju postupaka, postupao protivno pravilima o skupnom zastupanju te time omogućio donošenje pravomoćnih presuda protiv društva, bez sudjelovanja drugog direktora u odlučivanju o procesnim radnjama sa značajnim posljedicama po društvo.

IV. d) Na temelju gore navedenih presuda zbog ogluhe, kao ovršnih isprava, 15.01.2013. Petar Pripuz, kao ovrhovoditelj, pokreće ovršni postupak na nekretninama društva Kumulus d.o.o. kod OGS ZG, posl.br. Ovr-110/13.

IV. e) Spornim potraživanjem na temelju pravomoćnih presuda zbog ogluhe bili su blokirani i računi društva, pa je FINA podnijela prijedlog za pokretanje skraćenog stečajnog postupka, što je rezultiralo brisanjem društva iz sudskog registra temeljem rješenja TS ST, br. St-2482/2015 od 03.03.2017.

IV. f) Podneskom od 15.03.2018., predlagatelj-vjerovnik Petar Pripuz predlaže TS ST nastavak stečajnog postupka jer da KUMULUS d.o.o. ima nekretnine u vlasništvu, pa je taj sud rješenjem St-630/2018 od 10.09.2018. odredio nastavak stečajnog postupka stečajnom masom iza KUMULUS d.o.o.

IV. g) u nastavljenom stečajnom postupku tražbine, su između ostalih, prijavili i Slobodan Ljubičić u iznosu 12.896.500,00 kn (temeljem IOS-a) te Petar Pripuz, u iznosu 12.901.271,80 kn (temeljem ovršne isprave Ovr-110/13 OGS ZG) osiguranu razlučnim pravom.

V. Na ispitnom ročištu održanom u gore naznačenom predmetu 14.12.2018. stečajni vjerovnici Josip Šarko i Darko Turopoljac u cijelosti su osporili:

a) tražbinu Slobodana Ljubičića u iznosu od 12.896.500,00 kn, navodeći da ista nije osnovana niti postoji dokaz o bilo kakvom poslovnom odnosu ili uplati prema stečajnom dužniku, što potvrđuju i vještački nalazi izrađeni u postupcima pred OS ST i TS ST. Nakon osporavanja, Slobodan Ljubičić povukao je prijavu tražbine.

b) tražbinu Petra Pripuza u iznosu od 12.901.271,80 kn osiguranu razlučnim pravom pozivom na ovršnu ispravu Ovr-110/13 OGS ZG.

Rješenjem Naslovnog suda posl. br. St-630/18 od 14.12.2018. u t. II. izreke, između ostalog, osporena je tražbina Petra Pripuza, u iznosu od 12.901.271,80 kn, te su toč. IV. izreke rješenja vjerovnici Josip Šarko i Darko Turopoljac kao osporavatelji, upućeni za osporenu tražbinu vjerovnika Petra Pripuza u iznosu od 12.901.271,80 kn u roku od 8 dana od pravomoćnosti tog rješenja pokrenuti postupak radi utvrđenja osnovanosti svog osporavanja.

VI. Ustupi tražbina Petra Pripuza (stečenih cesijama 1-5 iz t. IV. a) ovog podneska) na daljnje cesionare Slobodna Ljubičića, pa zatim na Ines Ljubičić

Temeljem navedenih spornih Ugovora o cesiji 1-5 iz t. IV. a) ovog podneska te nezakonitih presuda zbog ogluhe, navodni cesionar Petar Pripuz 04.02.2019. dalje ustupa svoje sporno potraživanje prema stečajnom dužniku cesionaru Slobodanu Ljubičiću, koji se deklarira kao novi vjerovnik sporne tražbine osigurane razlučnim pravom u gornjem postupku.

Slobodan Ljubičić, pak 06.03.2023., sporno potraživanje prema stečajnom dužniku cesionaru, ustupa svojoj supruzi Ines Ljubičić. U čl. 1. navedene cesije S. Ljubičić ustupa svojoj supruzi potraživanja koja ima prema dužniku u postupku TS ST pod brojem St-630/18 odnosno koja je specificirana u ovršnom postupku OGS ZG broj Ovr-3657/18 (ranije Ovr-110/13), u iznosu glavnice od 1.712.293,02 eur = 12.901.271,80 kn zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Dakle, nesporno je da uzastopne cesije od 2008. do 2023. potvrđuju kontinuitet osporavanja istih spornih tražbina, koje potječu iz spornih cesija (t. IV. a), nezakonite presude zbog ogluhe (t. IV. c) i temeljem iste je donijeto rješenja o ovrši (t. IV. d), pri čemu daljnji prijenosi tih tražbina između povezanih osoba ne mogu otkloniti ništetnost pravnih poslova iz kojih te tražbine navodno proizlaze, osobito imajući u vidu da je jedan od izvornih cesionara (Cesija 5) izričito priznao ništetnost tih pravnih poslova, a cesionar u svakom slučaju ne može steći više prava nego što ih je imao cedent.

VII. Parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja, TS ST P-5/19 i radi utvrđenja ništetnosti OGS ZG P-341/2020

a) Postupajući po uputi Naslovnog suda, osporavatelji su, kao tužitelji 08.01.2019. pokrenuli parnicu protiv tuženika Petra Pripuza, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja potraživanja tuženika Petra Pripuza prema stečajnoj masi Kumulus d.o.o u stečaju u iznosu od 12.901.271,80 kn te utvrđenja da ne postoji potraživanje Petra Pripuza prema stečajnoj masi Kumulus d.o.o. u stečaju u iznosu od 12.901.271,80 kn, kod TS ST, a koji se postupak aktualno vodi pod br. P-5/2019 (dalje u tekstu parnica P-5/19).

Dokaz: - uvid u spis P-5/19, TS ST

Aktualno, u tom je postupku rješenjem od 12.08.2021. određen prekid postupka do pravomoćnog okončanja postupka koji se vodi pred OGS ZG pod posl.br. P-341/19 (niže pod VII. b).

Dodatno izaziva sumnju okolnost da su u stečajnom postupku i Petar Pripuz i Slobodan Ljubičić prijavili tražbine prema stečajnom dužniku u gotovo istovjetnom iznosu (t. V). Nakon što je tražbina Slobodana Ljubičića osporena, isti je povukao svoju prijavu tražbine, dok je Petar Pripuz, nakon pokretanja parnice radi utvrđenja osnovanosti osporavanja njegove tražbine, predmetno potraživanje cesijom prenio upravo na Slobodana Ljubičića. Takav slijed postupanja ukazuje da se kroz uzastopne prijenose između istih osoba nastoji provesti namirenje iste sporne tražbine unatoč njezinu osporavanju u stečajnom postupku.

b) Kod OGS ZG u tijeku je parnični postupak posl. br. P-341/2020, po tužbi tužitelja Josipa Šarka kao tužitelja protiv tuženika I/ Petra Pripuza, II/ Slobodana Ljubičića, III/ Darka Turopoljca, IV/ Marija Đondić (iza pok. Nina Đondića) i V/ Ivana Bitange radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o cesiji 1-5te radi ništetnosti Ugovora o ustupu potraživanja između P. Pripuza i S. Ljubičića od 04.02.2019.

U ovoj parnici, podneskom od 14.08.2020., III-tuženik u cijelosti priznaje navode tužbe i tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na tog tuženika.

Usprkos priznanju tužbenog zahtjeva, a protivno dužnosti koju sudu nalaže odredba čl. 329.st.3. Zakona o parničnom postupku, sud do dana sastava ovog podneska nije donio djelomičnu presudu!

Dokaz: - uvid u spis P-341/2020, OGS ZG

Već sama činjenica da je III-tuženik u navedenom postupku priznao ništetnost Ugovora o cesiji 5, a posljedično tome i ništetnost daljnjih cesija koje iz Cesije 5 proizlaze, a što čini približno 12 % tražbine čijim se vjerovnikom u ovom postupku deklarira Ines Ljubičić, potvrđuje da je pravni temelj te tražbine u značajnom dijelu sporan.

U takvoj situaciji nije moguće prihvatiti namirenje razlučnog vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta osiguranja u iznosu koji potražuje od stečajnog dužnika, a osporavanje predmetne tražbine u stečajnom postupku pokazuje se osnovanim.

Navedena okolnost realno upućuje i na nevaljanost preostalog dijela potraživanja, budući da se i ostatak tražbine koju tvrdi da ima Ines Ljubičić temelji na istom nizu spornih pravnih poslova i lancu nevaljanih ustupa.

Napominje se da je u postupku P-341/19 rješenjem od 26.09.2022. utvrđen prekid postupka jer su IV-tuženik i V-tuženik preminuli.

U međuvremenu je 10.05.2024. preminuo i S. Ljubičić, a sud je podneskom J. Šarka od 17.10.2024. obaviješten i o prijenosu potraživanja sa S. Ljubičića na njegovu suprugu i nasljednicu I. Ljubičić, te o činjenici smrti II. tuženika.

No neovisno o promjenama na strani preminulog II. tuženika Slobodana Ljubičića, u toj se parnici odlučuje o postojanju i visini iste tražbine koja je predmet prijenosa kroz uzastopne cesije te čijim se vjerovnikom aktualno Ines Ljubičić deklarira i u ovom stečajnom postupku.

VIII. U odnosu na eventualno upućivanje stečajnih vjerovnika na pokretanje nove parnice protiv Ines Ljubičić, ističe se kako slijedi.

Predmetna tražbina nije nova tražbina, već ista ona tražbina koja je u stečajnom postupku već osporena vjerovniku Petru Pripuzu u iznosu od 12.901.271,80 kn. Na temelju tog osporavanja pokrenuta je parnica radi utvrđenja osnovanosti osporavanja TS ST posl. br. P-5/19.

U međuvremenu je Petar Pripuz predmetnu tražbinu 04.02.2019. ustupio Slobodanu Ljubičiću, a ovaj 06.03.2023. Ines Ljubičić, koja se sada deklarira kao razlučni vjerovnik iste tražbine. Budući da cesionar stupa u pravni i procesni položaj cedenta, promjena osobe vjerovnika ne mijenja činjenicu da je riječ o istoj osporenoj tražbini o čijem se postojanju i visini već vode sudski postupci.

Dodatno, pred OGS ZG vodi se postupak P-341/20 radi utvrđenja ništetnosti ugovora o cesiji 1-5 iz kojih predmetna tražbina proizlazi. Slijedom navedenog, prijenos tražbine na Ines Ljubičić ne može imati za posljedicu pokretanje novih sporova o istoj tražbini.

Osobito je indikativno da je predmetna tražbina, nakon što je osporena u stečajnom postupku i nakon pokretanja parničnih postupaka, najprije ustupljena Slobodanu Ljubičiću, a potom njegovoj supruzi Ines Ljubičić. Takav prijenos tražbine unutar istog obiteljskog kruga, nakon što je njezina osnovanost već predmet sudskog ispitivanja, upućuje na pokušaj održavanja iste osporene tražbine u postupku promjenom osobe koja se deklarira kao njezin vjerovnik. Sud ne bi smio dopustiti da se takvim prijenosima i procesnim radnjama zaobilaze posljedice osporavanja tražbine u stečajnom postupku, jer bi takvo postupanje predstavljalo zlouporabu procesnih ovlasti.

IX. Obzirom da su u konkretnom predmetu ne samo učinjeni vjerojatnima razlozi za osporavanje predmetne tražbine, već je, pa makar za bitan dio tražbine, izvjesno kako ista ne postoji (i to u cca 12%), a posljedično tome je neosnovano i neopravdano obračunata kamata, to sukladno čl. 118. st. 3. Ovršnog zakona, namirenje Ines Ljubičić iz kupovnine ostvarene prodajom predmeta osiguranja valja odgoditi do pravomoćnog okončanja sudskih postupaka iz t. VII. u kojima se odlučuje o postojanju i visini te tražbine, uz rezerviranje pripadajućeg iznosa na depozitnom računu suda.

Namirenje razlučnog vjerovnika iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine opterećene razlučnim pravom pretpostavlja da su postojanje i visina njegove tražbine nedvojbeno utvrđeni, što u konkretnom predmetu nije slučaj zbog parničnih postupaka koji su u tijeku.

Dok god se u parničnim postupcima odlučuje o pravnom temelju i valjanosti cesija iz kojih predmetna tražbina navodno proizlazi, ne postoje uvjeti za konačno namirenje iz kupovnine ostvarene u ovom postupku.

U ovakvoj procesnoj situaciji stečajni sud ne smije utvrđivati osnovanost tražbine, već samo ocijeniti jesu li razlozi za osporavanje učinjeni vjerojatnima, što u konkretnom slučaju nedvojbeno proizlazi iz parničnih postupaka koji su u tijeku i priznanja tužbenog zahtjeva jednog od izvornih cesionara.

Isplata sredstava u okolnostima kada se u parničnim postupcima još uvijek odlučuje o postojanju i visini predmetne tražbine značila bi faktično prejudiciranje ishoda tih postupaka. Takvo postupanje bilo bi protivno svrsi sudske zaštite u parnici, jer bi se prije pravomoćnog razrješenja spornih pravnih pitanja omogućilo namirenje tražbine čija je osnovanost još uvijek predmet sudskog ispitivanja.

Stoga odgoda namirenja u konkretnoj situaciji predstavlja nužnu procesnu mjeru kojom se sprječava mogućnost da značajna sredstva budu isplaćena osobi za koju se u odgovarajućim parnicama, sasvim izvjesno može utvrditi da na njih nema pravo, barem u dijelu koji čini oko 12 % tražbine koju tvrdi da ima.

Ukoliko bi sud ipak odlučio primijeniti iznimku iz čl. 118. st. 3. Ovršnog zakona i pristupiti namirenju sporne tražbine, čemu se stečajni vjerovnik izričito protivi, tada je nužno da donošenje rješenja o namirenju bude uvjetovano davanjem jamčevine od strane Ines Ljubičić u iznosu u kojem se određuje namirenje sporne tražbine Ines Ljubičić.

Takvo uvjetovanje jamčevinom nužno je radi zaštite stečajne mase i ostalih vjerovnika za slučaj da se u parničnim postupcima naknadno utvrdi da predmetna tražbina u cijelosti ili djelomično ne postoji.

X. Da parnični postupci iz t. VII. a) i b) nisu obijesni sporovi koje vodi vjerovnik Josip Šarko, proizlazi iz tijeka samog stečajnog postupka.

Naime, Slobodan Ljubičić je u stečajnom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 12.896.500,00 kn., koja je na ispitnom ročištu u cijelosti osporena, nakon čega je sam Slobodan Ljubičić povukao prijavu te tražbine.

Također valja ponovno naglasiti priznanje tužbenog zahtjeva III. tuženika u parnici br. P-341/20 (t. VIII. b). Takvo priznanje tužbenog zahtjeva od strane jednog od izvornih sudionika spornih cesija dodatno potvrđuje ozbiljnost i osnovanost pokrenutog spora te jasno pokazuje da se ne radi o obijesnom parničanju, već o postupku u kojem se osnovano dovodi u pitanje postojanje predmetne tražbine. Ujedno time razlozi za osporavanje te tražbine postaju više nego vjerojatni, osobito u smislu čl. 118. st. 3. Ovršnog zakona.

U takvim okolnostima pokretanje parničnih postupaka radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine te radi utvrđenja ništetnosti ugovora o cesiji iz kojih predmetna tražbina navodno proizlazi predstavlja zakonit i nužan pravni put za razrješenje spornih pravnih pitanja, prije namirenja aktualno osporenih tražbina.

Stoga se ne može prihvatiti tvrdnja da se radi o neutemeljenim ili obijesnim sporovima, osobito imajući u vidu da se radi o tražbini iznimno visokog iznosa koja bi, u slučaju neosnovane isplate, znatno umanjila stečajnu masu, i poremetila namirenje stečajnih vjerovnika.

XI. Imajući u vidu da je VTS u ovom predmetu već više puta ukidao odluke prvostupanjskog suda i davao upute za daljnje postupanje, u nastavku postupka nužno je da prvostupanjski sud konačno postupi u skladu s obvezujućim uputama iz rješenju VTS-s od 28.01.2026.te donese pravilnu i zakonitu odluku uvažavajući sve okolnosti konkretnog predmeta.

Već je stvarno vrijeme da sud konačno završi ovaj predmet da isplati sve ostale vjerovnike jer novaca ima dovoljno upravo zahvaljujući poslovnoj sposobnosti Josipa Šarka, a ne da se već dvije godine isključivo bavi sa kontaminiranom tražbinom „razlučnog“ vjerovnika Ines Ljubičić.

Sa ovakvim postupanjem-odugovlačenjem suda, čini se ogromna šteta svim ostalim vjerovnicima.

Ovim se putem ujedno moli sud da se vjerovniku Josipu Šarku omogući uvid u spis E-komunikacijom, obzirom da ima pravni interes u ovom stečajnom postupku.

Josip Šarko
po punomoćniku: